

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 23Er/180/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616200525
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1616200525.3

Uznesenie

Okresný súd Malacký vo veci exekučného konania v prospech oprávneného: Mesto Malacký, Radlinského 2571/1, Malacký, zast.: JUDr. Marián Alušic - advokát, Bieloruská ul. 7, Bratislava, korešpondenčná adresa: Pobočka Ružomberok, Madačova 1/A, Ružomberok, proti povinnému: N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. ul. XXXX/XX, K., pre peňažné plnenie vo výške 33,41 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Pavel Halás, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, Bratislava, takto

rozhodol:

Súd exekučné konanie vedené na tunajšom súde pod spisovou značkou 23Er/180/2016, EX 10058/2015 **z a s t a v u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súdny exekútor dňa 18.01.2016 doručil tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 31.12.2015 a na základe exekučného titulu - rozhodnutia Mesta Malacký ako správcu dane z nehnuteľností č.: 282031/2015 zo dňa 13.03.2015, ktorá nadobudlo právoplatnosť dňa 02.05.2015 a vykonateľnosť dňa 02.09.2015. Tunajší súd výzvou zo dňa 20.01.2016 vyzval oprávneného, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za návrh o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý je 16,50 Eur. Do dnešného dňa, t.j. 29.04.2016, nebol súdny poplatok zo strany oprávneného zaplatený.

Na výzvu tunajšieho súdu na zaplatenie súdneho poplatku za udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 20.01.2016 oprávnený odpovedal tzv. vyjadrením na výzvu súdu zo dňa 20.01.2016, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 10.02.2016. Vo svojom vyjadrení oprávnený predovšetkým polemizuje s argumentáciou súdnej tajomníčky, ako aj s priloženým právnym názorom vyššieho súdneho úradníka.

V zásade však oprávnený zastáva názor, že už zo samotného pojmu „daň“ vyplýva, že ide o vec verejného a spoločensky prospešného záujmu. Z právneho názoru oprávneného údajne vyplýva, že by oprávnený mal byť a priori oslobodený od súdnych poplatkov vo všetkých konaniach pri správe miestnych daní a poplatkov. Oprávnený sa odvoláva na ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „poplatkový zákon“). Na základe výkladu predmetných zákonných ustanovení oprávnený dospel k polemickému záveru, že citovaný zákon na účely vyrubovania súdnych poplatkov nerobí rozdiel medzi miestnym poplatkom a miestnou daňou.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ poplatkového zákona, od súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania sú oslobodené obce a vyššie územné celky vo veciach verejného a spoločensky prospešného záujmu. Obce sú oslobodené od súdneho poplatku len v konaniach, ktorých predmetom sú vzťahy, ktoré vznikli pri plnení úloh obce, ktoré sú priamym zabezpečovaním verejných potrieb alebo s ním bezprostredne súvisia. Konania, ktorých predmetom sú právne vzťahy, ktoré vznikli pri ostatnej činnosti obce, nie sú od poplatkov oslobodené.

Z vyjadrenia oprávneného vyplýva, že nemieni súdny poplatok zaplatiť ani po urgencii zo strany súdu. Naopak, oprávnený vyzýva tunajší súd, aby na úhradu súdneho poplatku zaviazal povinného, ktorý nie je oslobodený od súdnych poplatkov. Podľa jeho vyjadrení je oslobodenie oprávneného od súdneho poplatku v súdnych a exekučných konaniach v súvislosti so správou miestnych daní a poplatkov v súlade so zákonom, pričom sa odvoláva najmä na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b/ poplatkového zákona.

Podľa § 8 ods. 4 poplatkového zákona, majetok obce (alebo mesta) môže byť aj na iné ako verejnoprospešné účely.

V neposlednom rade sa oprávnený dovoľáva použitia ustanovení § 8 ods. 4 poplatkového zákona. Podľa názoru súdu však práve toto ustanovenie citovaného zákona preukazuje, že nie všetky súdne konania vedené obcou sú vecou verejného záujmu, a preto logicky nemôžu byť všetky (napríklad aj komerčné) aktivity obcí a miest oslobodené od súdneho poplatku.

Oprávnený sa vo svojom vyjadrení nevysporiadal s ustanoveniami uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obdo 27/2002 zo dňa 24.10.2002, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky podáva výklad citovaných ustanovení § 4 ods. 2 a § 8 ods. 4 poplatkového zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva všeobecne akceptovaný názor, že na účely vyrubenia súdneho poplatku oprávnenému daň z nehnuteľností nie je považovaná za vec verejného a spoločensky prospešného významu (tzn. oprávnený v exekučnom konaní nie je oslobodený od súdneho poplatku za udelenie poverenia na vykonanie exekúcie). Preto máme za to, že právny názor oprávneného nie je správny, je účelový, odporuje všeobecne záväzným právnym predpisom, konštantnej právnej praxi, ako aj judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Tunajší súd dospel k záveru, že súdny poplatok bol oprávnenému za udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyrubený oprávnene v zmysle citovaných ustanovení poplatkového zákona v správnej výške 16,50 Eur (podľa položky 13a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako súčasti poplatkového zákona).

Zákon teda sám nestanovuje len jediný (verejný alebo verejnoprospešný) účel použitia majetku obce, ale pozná a predpokladá aj iné. Odlišuje použitie majetku na verejné účely od jeho ostatného použitia na podnikateľskú a inú činnosť. Aj na účely poplatkového zákona je podľa názoru tunajšieho súdu potrebné odlišovať konania, predmetom ktorých sú vzťahy, ktoré vznikli pri plnení tých úloh obce, ktoré sú priamym zabezpečením verejných potrieb alebo s ním bezprostredne súvisia, od vzťahov, ktoré vznikli pri ostatnej činnosti obce.

Podľa § 57 ods. 1 písm. i/ zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, ak oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 10 ods. 1 a nasl. poplatkového zákona, ak nebude súdny poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. Pred zaplatením súdneho poplatku v správnej výške nemôže súd vo veci konať.

Tunajší súd uznesením č.k. 23Er/180/2016 - 14 zo dňa 22.02.2016 rozhodol tak, že exekúciu sp. zn. 23Er/180/2016, EX 10058/2015 zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. i/ Exekučného poriadku. Predmetné uznesenie bolo právnenému zástupcovi oprávneného doručené dňa 18.03.2016. Dňa 01.04.2016 právny zástupca oprávneného podal proti uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 23Er/180/2016 - 14 odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote. Keďže vo veci v prvom stupni rozhodol vyšší súdny úradník, podaním odvolania č.l. 19 sa napadnuté uznesenie ex lege zrušilo a exekučná vec bola predložená sudcovi na opätovné rozhodnutie.

Podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje

proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a o odvolaní rozhodne sudca.

V odvolaní zo dňa 01.04.2016 oprávnený uviedol, že trvá na nezaplatení súdneho poplatku za návrh na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a že vyrubený súdny poplatok nemieni zaplatiť. Oprávnený sa domnieva, že sa s predmetnou výzvou na zaplatenie súdneho poplatku dostatočne vysporiadal už vo svojom vyjadrení zo dňa 20.01.2016, čím údajne argumentáciu súdu vyvrátil. Z právneho hľadiska je však takáto argumentácia irelevantná, pretože odvolateľ sa musí v prvom rade vysporiadať s prvostupňovým rozhodnutím súdu, ktoré napáda.

Odvolateľ ďalej uvádza, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie je „arbitrárne“ (tzn. svojvoľné) z dôvodu, že z jeho pohľadu je nezrozumiteľné a nedostatočne odôvodnené. Takáto argumentácia je mylná, pretože za arbitrárne v obvyklom význame slova považujeme napríklad rozhodnutie, ktoré je nedostatočne odôvodnené, bez odôvodnenia alebo pre nedostatok dôvodov. V tomto prípade nemôže ísť o arbitrárnosť len preto, že odvolateľ zastáva iný právny názor ako tunajší súd.

Oprávnený v odvolaní z 01.04.2016 okrem iného spochybňuje význam a účel vyššie citovaného judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý tunajší súd údajne nesprávne interpretuje a aplikuje. Odvolateľ dospel k subjektívnemu názoru, že predmetné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je možné v žiadnom prípade aplikovať na zmienené prípady výberu a vymáhania daní z nehnuteľností. Podľa názoru oprávneného sa predmetný judikát týka len obchodno-právnych alebo iných civilných záväzkovo-právnych vzťahov, ako aj postúpenia predmetných záväzkov na obec. Súd takýto názor nezdieľa a považuje ho za nesprávny a účelový. Tunajšiemu súdu okrem toho nie je jasné, z akej právnej úpravy a z akej rozhodovacej praxe odvolateľ vychádza.

Okrem toho odvolateľ nevidí z hľadiska práva zásadný rozdiel medzi daňami a poplatkami. preto sa mu zdá arbitrárne priznať oslobodenie od súdneho poplatku obci pri vyrubovaní a vymáhaní komunálnych poplatkov, a súčasne obci nepriznať oslobodenie od zmieneného súdneho poplatku pri vyrubovaní a vymáhaní daní z nehnuteľností. Podľa oprávneného totiž dane a poplatky patria do rovnakého právneho režimu a akékoľvek čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku alebo iné preferenčné zaobchádzanie je nespravodlivé a svojvoľné.

Tunajší súd sa nestotožnil s právnou argumentáciou odvolateľa, pretože ju považuje za nesprávnu a účelovú. Navyše, tvrdenia oprávneného nemajú oporu v platnej a účinnej právnej úprave ani v rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Odvolateľ na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s prihliadnutím na citované ustanovenie zákona, súd exekučné konanie zastavil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Podľa § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona. Podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. i/ Exekučného poriadku nie je prípustné odvolanie.